

kommer det mig, rimeligt, at det bliver Befolkningen i de enkelte Kommuner, der faar en afgørende Indflydelse paa Spiritus-salget i Kommunen, og jeg forstaaer ikke den Betragtning, det ærede Medlem Hr. H. O. Hansen her gjorde sig til Talsmand for, hvad dette kommunale Selvstyre angaar.

Det ærede Medlem Hr. Heilesen har udførligt redegjort for, hvorledes Ædruelighedsarbejdet er lykkedes gennem Lovgivning, mere eller mindre hensigtssvarende, i de forskellige Lande og ogsaa herhjemme, og han har navnlig peget paa, hvorledes Restriktionernes Indførelse har været ædruelighedsfremmende gennem de senere Aar — utvivlsomt har det ærede Medlem Hr. Pürschel Ret i, at det ikke blot er Restriktionsbestemmelserne, der her har været af Betydning, men ogsaa visse Skattebestemmelser for særlige spirituose Drikke. Naar det ærede Medlem Hr. Heilesen siger, at ved Restriktionernes Bortfald vil et meget beklageligt Skridt i Retning af Ødelæggelse af Ædruelighedsarbejdet finde Sted, saa er dette efter min Mening en uhyre Overdrivelse. Det ærede Medlem maa erkende, saaledes som det ogsaa er udtalt i dette høje Ting i Gaar, at det Grundlag, paa hvilket Restriktionsbestemmelserne tilvejebragtes, forlængst er bortfaldet. At Restriktionernes Gennemførelse har virket ædruelighedsfremmende, er der ingen Tvivl om, men der er heller ingen Tvivl om, at det store Flertal i Befolkningen nu ønsker disse Restriktioner fjernet, og det gør Regeringens Stilling til hele denne Sag rimelig. Hensynet til industrielle Interesser gør det, synes det mig, forstaaeligt, at man nu forlader disse begrænsende Bestemmelser; men den hele Sag har en saa betydningsfuld social Side, at det vilde være særdeles ønskeligt, om dette kunde ske paa en saadan Maade, at det almindelige Forbrug ogsaa i Fremtiden faldt paa det alkoholsvage Øl, og det er dertil, de særlige Skattebestemmelser sigter, som foreligger til Behandling for dette høje Ting. Ved dem søger man at hemme Forbruget af de mere alkoholsvære Sorter, hvis Indbrygning nu tillades, derigennem, at man ved særlige Beskatningsregler søger understreget disse Sorters særlige Luksuskarakter. Jeg tror, at det, her sker, er fuldt forsvarligt og paa ingen Maade ødelæggende for Ædruelighedsarbejdet, i alt Fald absolut ikke i det Omfang, som det ærede Medlem Hr. Heilesen forestiller sig.

Det ærede Medlem Hr. F. K. Madsen mener, at i de fleste Spørgsmaal af social Art mangler jeg som Indenrigsminister det

Frisind, man maa sætte Pris paa, men overfor dette Spørgsmaal var det ærede Medlem saa venlig at mene, at jeg besidder det, han kalder Frisind. Hvad nu det ærede Medlem maatte mene om min Opfattelse af sociale Spørgsmaal, faar jo staa for det ærede Medlems egen Regning; og om end det naturligvis ikke kan være mig fuldkommen ligegyldigt, maa jeg dog sige til det ærede Medlem, at det er ikke bestemte for min Stilling til disse Spørgsmaal, om det ærede Medlem maatte mene, at den ud fra hans Betragtning er dikteret af større eller mindre Frisind. Men jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at min Stilling til denne Sag ene og alene er bestemt derigennem, at jeg tror, der i de Grundtræk, som er nedlagt i det Lovforslag, vi her har til Behandling, findes Retningslinier, som, udført i Lovs Form, kan være fremmende for Ædruelighedsarbejdet og hemmende for Alkoholforbruget i vort Land. Det er det, som har været bestemt for min Stilling til Sagen, at jeg i Lovforslaget — man mene ellers om dets Enkeltheder, hvad man vil — har fundet saadanne Grundregler, som jeg synes det var ønskeligt at fremme og faa udformet i den kommende Lovgivning.

Jeg sagde ved Sagens anden Behandling, at jeg ved min Stilling til de forskellige Spørgsmaal denne Sag angaaende, som har været fremme i Landstinget, havde ladet mig lede af Ønsket om at faa Sagen paa ny fremmet gennem det høje Folketing, saaledes at man snarest kunde søge Modsetningerne forligt i det Omfang, hvori det er muligt, gennem et Fællesudvalg. Nu har det ærede Medlem Hr. Heilesen spurgt mig, om jeg agter at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse her i dette høje Ting, og om jeg agter at arbejde for, at det i den Skikkelse, hvori dette høje Ting maatte vedtage det, maa blive gennemført ogsaa i det høje Landsting. At jeg agter at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse her i dette høje Ting, er en ganske selvfølgelig Ting, det ligger i hele min Stilling til Sagen, saaledes som den hidtil har været. Jeg tror, at der maa gøres endnu et alvorligt Forsøg paa at bringe et positivt Resultat ud af det betydelige Arbejde, som er lagt i denne Sag fra Ædruelighedskommissionens og fra den høje Rigsdags Side. Derfor anbefaler jeg Lovforslaget til Vedtagelse her i Tinget, og det er min Agt at forelægge det paa ny for det høje Landsting i den Skikkelse, hvori det maatte blive vedtaget her i Folketinget, med Anmodning til Landstinget om at søge Sagen fremmet saa